

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

згідно положень та норм МСБО, щоб уникнути подвійної роботи. Також потрібно створити ефективну систему контролю за якістю обліку розрахунків з дебіторами, яка вимагає розроблення чіткої та досконалої класифікації дебіторської заборгованості. Також можна внести зміни до П(С)БО, які б чітко розмежовували поняття довгострокової та короткострокової дебіторської заборгованості.

Вирішення проблеми уникнення або зменшення безнадійної заборгованості лежить у площині створення резервного фонду, що дозволить покривати збитки, пов'язані з дебіторами. Цей резерв надасть можливість підприємству функціонувати (не дійти до стадії банкрутства) та допоможе не погіршити власний імідж в очах інвесторів. Проте, на нашу думку, слід в майбутньому уникати дебіторів, які не виконують умов договору, наслідком чого стає втрата прибутку. Для цього, потрібно внести зміни в діюче законодавство для стимулювання створення підприємствами цього резерву. Якщо резерв створений, то потрібно затвердити перелік документів, що підтверджують та обґрунтовують визнання заборгованості сумнівною (безнадійною). Розрахунок слід проводити на підставі порівняння з минулими роками.

Щодо безпосередньо розрахунків з дебіторами, вважаємо, слід звернутись до міжнародних стандартів, у яких основними формами розрахунків виступають акредитиви, інкасо та відкриті рахунки. За допомогою цих документів підприємство залучає до співробітництва банки, які за(його) дорученням, здійснюють розрахунок з споживачами.

Отже, аналізуючи проблеми обліку та управління дебіторською заборгованістю, пропонуємо наступні шляхи її подолання: внесення змін до П(С)БО «10» щодо чіткого розмежування довго- та короткострокового періоду; вдосконалення методів визначення суми резерву сумнівних боргів та здійснити заходи щодо стимулювання створення цього резерву; забезпечення тільки достовірною інформацією; забезпечення ефективної роботи посередницької діяльності у формі "підприємство-банк-замовники".

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 10 «Дебіторська заборгованість», затверджений наказом МФУ від 08.10.99 р. № 237.

2. Міжнародний стандарт фінансової звітності 32 «Фінансові інструменти: розкриття та подання» чинна з 01.01.2014 року.

ОБЛІК ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

к.е.н., ст. викл. **Гуменна Ю.Г.** студ. гр.МК-31 **Миколаєнко М.С.**
Сумський державний університет (Україна)

З метою успішного розвитку країни, покращення політичного, економічного, соціального становища держави важливою й необхідною

справою уряду й політичних сил є розроблення та впровадження ефективного функціонування податкової системи. Держава застосовує податкову систему з метою економічного впливу на суспільне виробництво, як метод подолання негативних явищ ринку, як інструмент здійснення впливу на науково-технічний прогрес, як процес розвитку прогресивних галузей і ліквідації збиткових підприємств.

Актуальною проблемою сьогодення є спрямування політики державного уряду на виявлення проблем податкової системи, зміну законодавчої бази та вдосконалення системи сплати податку на прибуток, що сприятиме розвитку підприємницької діяльності, надасть перспективи соціально – економічному піднесенню країни.

Дослідженнями проблем бухгалтерського обліку та контролю нарахування й сплати податку на прибуток займалися такі вчені, як В.В. Бабіч, В. Я. Савченко. Однак, не вирішеними на сьогодні залишаються проблеми реформування податкової системи в Україні, зокрема в частині обліку податку на прибуток.

Метою ведення бухгалтерського обліку на підприємстві є відображення фінансової і податкової звітності. Податок на прибуток становить вагомe значення для формування державних доходів. Він є одним із основних джерел надходжень до державного бюджету та посідає третє місце, поступаючись податку на додану вартість та податку з доходів фізичних осіб. Так, за 2012 р. до державного бюджету України надійшло 55 349,7 млн. грн. при ставці 23%, за 2013- 54 318,4 млн.грн при ставці 19% за 2014 - 39 941,9 млн.грн при ставці 16%, на 10 місяць 2015- 30 205,8 млн.грн при ставці 18% [2].

Проблемою зменшення надходжень є те, що більшість підприємств, будучи не задоволеними нестабільною податковою системою, орієнтованою в основному на фіскальні функції, вдаються до «тіньової економіки», тобто надання неправдивої звітності стосовно бухгалтерської звітності підприємства. На сьогодні, тягар податкового тиску приймають підприємства, які є прибутковими і ведуть «прозору» фінансову звітність. Це призводить до того, що керівництво змушене шукати нові методи отримання податкових пільг. Як наслідок, привілеями пільгового режиму користуються підприємства, які мають всі перспективи для самостійного виходу з кризового стану. Таким чином, ті установи, які потребують фінансової підтримки для свого функціонування, змушені платити більшу частину податків. Невідповідність та необґрунтованість надання податкових пільг призвело до розвитку тіньової економіки. На 2012 р. інтегральний показник рівня тіньової економіки склав 32% ВВП, на 2013- 35%, на I квартал 2014 р.- 40% [2].

До основних напрямків поширення та прояву тіньової економіки України належать: тіньова політика, нелегальне виробництво товарів та послуг, корупція, надання неправдивої фінансової та статистичної інформації з боку

підприємств, розкрадання державної власності та шахрайство у фінансово-кредитній сфері.

Так, аналізуючи дану проблему, пропонуємо наступні шляхи її вирішення:

1. Поєднання у податковій системі фіскальної (стабільні і гарантовані надходження в бюджет) і регулюючої (можливість впливати на всі сторони економічного і соціального розвитку суспільства) функцій.

2. Створення стабільної податкової системи. Стягнення податків повинно діяти згідно з законом України «Про систему оподаткування».

3. Встановлення різних ставок оподаткування для великих, середніх та дрібних підприємств.

4. Забезпечення правових гарантій як платнику податку, так і податковим органам, чітке визначення об'єкта оподаткування для виключення подвійного оподаткування.

5. Прозорість сплати податків, що сприятиме зниженню корумпованості в податковій системі.

6. Оподаткування надприбутків компаній – монополістів на ринку, які використовують природні ресурси.

7. Впровадження єдиного бухгалтерського обліку, на якому ґрунтується фінансова, податкова, статистична та інші види звітності.

Отже, запропоновані нами удосконалення обліку податку на прибуток дозволять створити оптимальну систему оподаткування прибутку, що буде прийнятною для підприємців і гарантуватиме стабільні податкові надходження до бюджету. Виконання наданих пропозицій надасть стимул до усунення тіньової економіки, що в перспективі призведе до економічного розвитку країни.

1. Сайт «Національний банк України» [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/control/uk/index>

2. Сайт «Державна служба статистики України» [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

ПОДАТКОВА СИСТЕМА ТА ПРОБЛЕМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

студент гр. МК-41 **Жиронкін К. Р.**, доцент **Касьяненко Т. В.**
Сумський державний університет (Україна)

Податкова система є невід'ємним елементом в функціонуванні економіки будь-якої країни. При цьому є помилковою думка, що вони необхідні лише для поповнення бюджетних коштів держави. Окрім оподаткування громадян як засобу безперервного забезпечення доходів, податки виступають інструментом контролю за економічним станом в країні та непрямим регулятором економічних відносин. Збільшення чи зменшення податкових ставок для різних галузей економіки може призводити до зміни кількості підприємств галузі та орієнтованості на певне виробництво. Окрім цього податкова